

Ο ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΑΣ

ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΗΣ • ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ 11 • ΙΑΝ-ΙΟΥΝ 2022

Είμαστε Παντού
για την Πατρίδα

**Σκοπευτικοί Αγώνες Εθνοφυλάκων
«Ευγενούς Άριλλας» του ΓΕΕΦ με Συμμετοχή
Σκοπευτικής Ομάδας του ΤΕΘ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ**

**Στρατιωτική
Παρέλαση
25ης Μαρτίου
2022**

**Α΄ και Β΄ Φάση των
4ων Πανελλήνιων
Σκοπευτικών Αγώνων
Εθνοφυλακής**

**Τελετές
Απονομής
Πολεμικών
Σημαιών**

**Αφιέρωμα στον Ιερό
Λόχο με την ευκαιρία της
συμπλήρωσης 80 ετών
από την Ίδρυση του**

Ο ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΑΣ

ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΗΣ • ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ 11 • ΙΑΝ-ΙΟΥΝ 2022

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

2

Χαιρετισμός Διευθυντή ΓΕΣ/ΙΑ5

3

Συμμετοχή ΤΕΘ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ στους Σκοπευτικούς Αγώνες «Ευγενούς Άμιλλας» Εθνοφυλάκων ΓΕΕΦ

6

Στρατιωτική Παρέλαση 25ης Μαρτίου 2022

9

Τελετές Απονομής Πολεμικών Σημαιών

10

ΤΑΜΣ Εθνοφυλάκων

13

Βολές Εθνοφυλάκων

20

Εκπαίδευση Εθνοφυλάκων

22

Αφιέρωμα στον Ιερό Λόχο 1942 για τα 80 χρόνια από την ίδρυση – Άρθρα Εθνοφύλακα Νικόλαου Ζαραδούκα και Εθνοφύλακα Ιωάννη Κρικώνη

29

Άρθρο – Αφιέρωμα στα 110 Χρόνια από την Απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης, του Εφέδρου Υπολοχαγού (ΦΚ/Δ) Δημήτριου Γκόγκα

32

Αντιαρματικό Οπλικό Σύστημα FAGOT (SPIGOT)

Αγαπητοί Εθνοφύλακες,

Αποτελεί ιδιαίτερη τιμή και χαρά η ευκαιρία που μου δίνεται να επικοινωνήσω μαζί σας μέσα από τις σελίδες του περιοδικού «Ο ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΑΣ» για πρώτη φορά μετά την ανάληψη των καθηκόντων μου ως Διευθυντής της Διεύθυνσης Εθνοφυλακής του ΓΕΣ.

Ο θεσμός της Εθνοφυλακής γενικότερα και ειδικότερα οι Εθνοφύλακες οι οποίοι αποτελούν τον πυρήνα του θεσμού, χαρακτηρίζονται κυρίως από αρχές και διαχρονικές αξίες, όπως αυτές της ανιδιοτελούς προσφοράς και της αγνής αγάπης για την πατρίδα.

Η Εθνοφυλακή αποτελεί έναν από τους κύριους πυλώνες και αναπόσπαστο τμήμα του αμυντικού ιστού της χώρας, διαχρονικά παρούσα στους αγώνες για την προάσπιση της εθνικής μας κυριαρχίας, της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας και της ενίσχυσης του αισθήματος ασφαλείας.

Ως Εθνοφύλακες έχετε επωμισθεί το ιδιαίτερα σημαντικό και συνάμα τιμητικό έργο της φύλαξης κυρίως των παραμεθόριων περιοχών της πατρίδας μας, υλοποιώντας με τον καλύτερο τρόπο και σε απόλυτο βαθμό την αρχαία ρήση «υπέρ βωμών και εστιών». Είμαι βέβαιος ότι όταν απαιτηθεί θα εκτελέσετε την αποστολή σας με απόλυτη επιτυχία, ενεργώντας κάθε φορά με το ίδιο σθένος, αποφασιστικότητα και μεθοδικότητα. Παραμένετε άγρυπνοι φρουροί στη διάθεση της πατρίδας, μη φειδόμενοι κόπου και χρόνου, υπερασπιζόμενοι αξίες και ιδανικά, μεταλαμπαδεύοντας παράλληλα την ευσυνειδησία και τις αρχές σας στις νεότερες γενιές οι οποίες προετοιμάζονται να σας διαδεχτούν.

Από τα νέα μου καθήκοντα, μου δίνεται το μοναδικό προνόμιο να συμβάλλω ενεργά στην αναβάθμιση του πλαισίου λειτουργίας και οργάνωσης του θεσμού της Εθνοφυλακής. Σε αυτό το πνεύμα θα παραμένω διαρκώς διαθέσιμος για επικοινωνία μαζί σας με κάθε πρόσφορο μέσο, προκειμένου να συμβάλλω στην επίλυση υπηρεσιακών θεμάτων τα οποία σας απασχολούν.

Ολοκληρώνοντας την πρώτη αυτή επαφή, στέλνω στον καθένα σας τους χαιρετισμούς μου, ευχές για προσωπική και οικογενειακή υγεία, καθώς και την αμέριστη εκτίμησή μου για τα όσα απλόχερα και ανιδιοτελώς προσφέρετε στο Έθνος μας, χωρίς ποτέ να ξεχνώ τις οικογένειές σας οι οποίες σας στηρίζουν προκειμένου απερίσπαστοι να ενισχύετε τις τάξεις της Εθνοφυλακής. Σας προτρέπω να συνεχίζετε τον καλό αγώνα με υψηλό ηθικό και πίστη στις δυνατότητές σας.

Ταξίαρχος Σαράντης Σταθαράκος
Διευθυντής ΓΕΣ/Α5

Σκοπευτικοί Αγώνες Εθνοφυλάκων του ΓΕΕΦ

Στο πλαίσιο της Ειδικής Συνεργασίας-Σύσφιξης Σχέσεων Μονάδων Εθνοφυλακής του ΓΕΣ με αντίστοιχες του ΓΕΕΦ συνεχίστηκαν οι δράσεις το 2022 με τη συμμετοχή Σκοπευτικής Ομάδας του ΤΕΘ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ, συνοδευόμενη από το Διοικητή, στην Ετήσια Βολή Ατομικού Τυφεκίου Ευγενούς Άμιλλας μεταξύ Εθνοφυλάκων η οποία πραγματοποιήθηκε στο πεδίο βολής Κόρνου Λευκωσίας την Πέμπτη, 26 Μαΐου 2022.

Η συγκεκριμένη δράση, αποσκοπεί στην ανάπτυξη πνεύματος ευγενούς άμιλλας στις ομάδες των Μονάδων Εθνοφυλακής της ΕΦ και πραγματοποιήθηκε με τα ατομικά τυφέκια των Εθνοφυλάκων τύπου G3A3/A4, με σταθερά σκοπευτικά από την απόσταση των 300 μέτρων. Με την ολοκλήρωση της βολής, πραγματοποιήθηκε τελετή βράβευσης των διακριθέντων, ανά κατηγορία, ομάδων και Εθνοφυλάκων από τον υπαρχηγό της Εθνικής Φρουράς, ενώ επιδόθηκαν αναμνηστικά διπλώματα στους συμμετέχοντες Εθνοφύλακες του Τάγματος Εθνοφυλακής Ηγουμενίτσας από τον Αρχηγό της Εθνικής Φρουράς. Την πρώτη θέση κατέλαβε η ομάδα του 81 ΤΕΘ, την δεύτερη η ομάδα του 71 ΤΕΘ ενώ την τρίτη θέση κατέλαβε η ομάδα του 42 ΤΕΘ.

Οι Εθνοφύλακες με τον Διοικητή τους κατά την επίσκεψή τους ξεναγήθηκαν στα «Φυλακισμένα Μνήματα» και στον «Τύμβο της Μακεδονίτισσας» όπου κατέθεσαν στεφάνι στη μνήμη των πεσόντων για την ελευθερία της Κύπρου ενώ τους παρατέθηκε δείπνο στο σπίτι του Εθνοφρουρού.

Οι συμμετέχοντες φιλοξενήθηκαν σε ξενώνες της ΕΛΔΥΚ στη Λευκωσία ενώ επισκέφτηκαν την έδρα του Συντάγματος στη Μαλούντα όπου κατέθεσαν στεφάνι στο μνημείο πεσόντων Αξιωματικών και οπλιτών της ΕΛΔΥΚ.

Η δράση συνετέλεσε στην περαιτέρω ανάπτυξη των αδελφικών δεσμών μεταξύ της Εθνοφυλακής Ελλάδας και Κύπρου, ενδυναμώνοντας, ισχυροποιώντας και αναδεικνύοντας την άριστη και αγαστή συνεργασία.

Στρατιωτική Παρέλαση Εθνικής Επετείου
της «25ης Μαρτίου 1821» στην Αθήνα

Στο Πλαίσιο Εορτασμού της Εθνικής Επετείου της 25ης Μαρτίου του 1821, στη Στρατιωτική Παρέλαση στην πόλη της Αθήνας συμμετείχαν οι Πολεμικές Σημαίες των Μονάδων Εθνοφυλακής της ΑΣΔΕΝ.

ΤΕΘ 95 ΑΔΤΕ

ΤΕΘ ΑΣΔΕΝ

Στις τοπικές στρατιωτικές παρελάσεις, ανά την Ελλάδα, παρέλασαν ουλαμοί από τα Τάγματα Εθνοφυλακής της ΑΣΔΕΝ και της 1ης ΣΤΡΑΤΙΑΣ.

ΤΕΘ 98 ΑΔΤΕ

ΤΕΘ 88 ΣΔΙ

ΤΕΘ 5ης Α/Μ ΤΑΞ

ΤΕΘ 1ης ΣΤΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΘ 9ης Μ/Π ΤΑΞΠΖ

ΤΕΘ ΧΙΙ Μ/Κ ΜΠ

ΤΕΘ 10 ΣΠ

ΤΕΘ ΧVI Μ/Κ ΜΠ

ΤΕΘ 29ης Μ/Π ΤΑΞΠΖ

ΤΕΘ 8ης Μ/Π ΤΑΞΠΖ

Τελετές Απονομής Πολεμικών Σημαιών

**Απονομή Πολεμικής Σημαίας
στο ΤΕΘ ΚΟΖΑΝΗΣ**
την Κυριακή 19 Ιουνίου 2022
από το Δκτή του Γ΄ΣΣ

**Απονομή Πολεμικής Σημαίας
στο ΤΕΘ ΚΑΒΑΛΑΣ**
την Παρασκευή 24 Ιουνίου 2022
από το Δκτή του Γ΄ΣΣ

ΤΑΜΣ από εθνοφύλακες των ΤΕΘ του Δ'ΣΣ

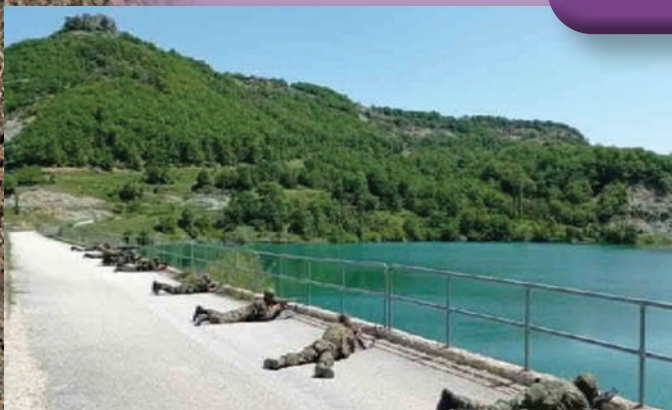
ΤΑΜΣ «Αντιμετώπιση ασύμμετρων απειλών» από Εθνοφύλακες της 29 Μ/Π ΤΑΞ

ΤΑΜΣ «Αντιμετώπιση Α/ΚΝ Δυνάμεων
– Άρση ΑΠ/Γ» από Εθνοφύλακες των
ΤΕΘ της 50 Μ/Κ ΤΑΞ

ΤΑΜΣ «Άμυνα Κατοικημένου Τόπου – Εκκαθάριση
Οικίας» από Εθνοφύλακες της 95 ΑΔΤΕ

TAMΣ «Κίνηση - Εξάλειψη Σημείου Αντίστασης » από Εθνοφύλακες του ΤΕΘ ΝΕΣΤΟΡΙΟΥ

TAMΣ «Εκκαθάριση Οικίας» από Εθνοφύλακες του ΤΕΘ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

TAMΣ «Άμυνα Κατοικημένων Τόπων» από Εθνοφύλακες του ΤΕΘ ΑΞΙΟΥΠΟΛΗΣ

Α΄ Φάση 4ων Πανελλήνιων Σκοπευτικών
Αγώνων Εθνοφυλακής των ΤΕΘ του Δ΄ΣΣ

Βολή χειροβομβίδας στο πλαίσιο της Α΄ Φάσης των 4ων Πανελλήνιων Σκοπευτικών Αγώνων Εθνοφυλακής από ΤΕΘ της ΧΙΙ Μ/Κ ΜΠ

Βολή τυφεκίου υπ' αριθμ. «7» από ΤΕΘ της ΧΙΙ Μ/Κ ΜΠ

Α΄ Φάση 4ων Πανελληνίων
Σκοπευτικών Αγώνων
Εθνοφυλακής σε ΤΕΘ της ΑΣΔΕΝ

Α΄ Φάση των 4ων Πανελληνίων Σκοπευτικών Αγώνων Εθνοφυλακής των ΤΕΘ της 96 ΑΔΤΕ

Βολές ελαφρών και
βαρέων όπλων Πεζικού
από Εθνοφύλακες των
ΤΕΘ ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ –
ΛΕΘ ΣΚΥΡΟΥ

Α΄ Φάση 4ων Πανελλήνιων Σκοπευτικών Αγώνων Εθνοφυλακής των ΤΕΘ του Γ΄ΣΣ

Α΄ Φάση των 4ων Πανελλήνιων Σκοπευτικών Αγώνων Εθνοφυλακής των ΤΕΘ της 8ης Μ/Π ΤΑΞ (Διαγωνιστική βολή τυφεκίου υπ' αριθμ. «3» και υπ' αριθμ. «7»)

Α΄ Φάση των 4ων Πανελλήνιων
Σκοπευτικών Αγώνων Εθνοφυλακής
των ΤΕΘ της 9ης Μ/Π ΤΑΞ
(Διαγωνιστική βολή τυφεκίου υπ'
αριθμ. «3» και υπ' αριθμ. «7»)

Α΄ Φάση των 4ων Πανελλήνιων
Σκοπευτικών Αγώνων Εθνοφυλακής των
ΤΕΘ του 10ου ΣΠ (Διαγωνιστική βολή
τυφεκίου υπ' αριθμ. «3» και υπ' αριθμ. «7»)

Β΄ Φάση των 4ων Πανελλήνιων Σκοπευτικών Αγώνων Εθνοφυλακής (βολές τυφεκίου υπ' αριθ. «3» - «7») από εθνοφύλακες των ΤΕΘ της XVI Μ/Κ ΜΠ

Β΄ Φάση των 4ων Πανελλήνιων Σκοπευτικών Αγώνων Εθνοφυλακής (βολή τυφεκίου υπ' αριθ. «3» και «7») των ΤΕΘ της 29 Μ/Π ΤΑΞΠΖ

Β΄ Φάση των 4ων Πανελλήνιων Σκοπευτικών Αγώνων Εθνοφυλακής (βολές τυφεκίου υπ' αριθ. «3» - «7») από Εθνοφύλακες των ΤΕΘ της XII Μ/Κ ΜΠ

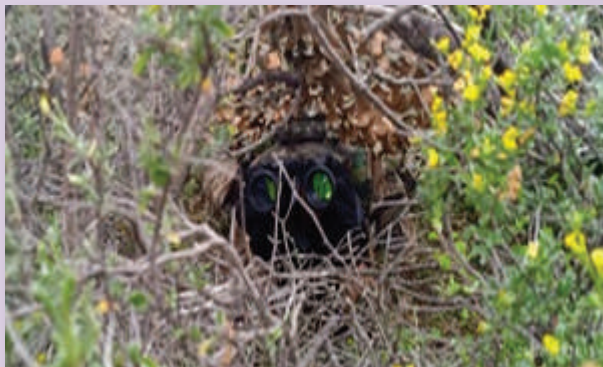

Εκπαίδευση
Οργάνωσης Σημείου
Ελέγχου (Check Point)
από Εθνοφύλακες των
ΤΕΘ της ΧΙΙ Μ/Κ ΜΠ

Εκπαίδευση σε
Προσανατολισμό και
τήρηση κατεύθυνσης από
Εθνοφύλακες των ΤΕΘ της
5ης Α/Μ ΤΑΞ

Εκπαίδευση από Κινητή Εκπαιδευτική Ομάδα (ΚΕΟ) Ειδικών Δυνάμεων (ΕΔ) της 1ης ΤΑΞ Κ/Δ-ΑΛ στους Εθνοφύλακες των ΤΕΘ της 8ης Μ/Π ΤΑΞ και πορεία 12 χλμ

Εκπαίδευση σε αντικείμενα ατομικής τακτικής από Εθνοφύλακες του ΤΕΘ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

«ΙΕΡΟΣ ΛΟΧΟΣ: ΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ»

**Η συγκρότηση του Ιερού Λόχου
στη Μέση Ανατολή**

Η νικηφόρα πορεία του Ελληνικού Στρατού στο μέτωπο της Αλβανίας και η εθνική πανστρατιά του 1940/41 δεν εμπόδισε τελικά τις Δυνάμεις του Άξονα να καταλάβουν την Ελλάδα τον Απρίλιο του 1941. Ο ελληνικός Στρατός, αρνούμενος μια – έστω και τιμητική – συνθηκολόγηση, όπως του είχε προσφερθεί από τις γερμανικές στρατιωτικές δυνάμεις, θα μεταφέρει τον Αγώνα του μαζί με τους Συμμάχους στο ηρωικό νησί της Κρήτης και μετά την κατάληψή του θα συνεχίσει τη μάχη στη Μέση Ανατολή.

Στη Μέση Ανατολή, ο Ελληνικός Στρατός στην προσπάθεια αναδιοργάνωσής του θα βρεθεί ενώπιον μιας ιδιότυπης κατάστασης. Καταρχάς, υπάρχει ένας δυσανάλογος αριθμός αξιωματικών σε σχέση με τους οπλίτες, ένα μέρος των εθελοντών δεν διαθέτουν στρατιωτική εκπαίδευση, ενώ ανάμεσά τους βρίσκονται και άνδρες της Αστυνομίας και της Χωροφυλακής. Για τους λόγους αυτούς το έργο της ανασυγκρότησης υπήρξε titάνιο και μάλιστα υπό συνθήκες πολέμου, ο οποίος την εποχή εκείνη έκλινε υπέρ των δυνάμεων του Άξονα.

Εκτός αυτών, εντός του ελληνικού στρατεύματος υπήρχαν προσωπικές αλλά και ιδεολογικές έριδες, απότοκο των κινημάτων των προηγούμενων δεκαετιών και της σύγκρουσης βενιζελικών και αντιβενιζελικών ανάμεσα στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων.

Κυρίως όμως λόγω του μεγάλου αριθμού, των Ελλήνων αξιωματικών σε σύγκριση με τον αριθμό των

απλών στρατιωτών ο αντισμήναρχος της Ελληνικής Βασιλικής Αεροπορίας Γεώργιος Αλεξανδρής καταθέτει την πρόταση δημιουργίας μιας ξεχωριστής μονάδας στρατού από εθελοντές αξιωματικούς, με καθήκοντα όμως απλού στρατιώτη. Αυτή η πρόταση εγκρίθηκε από το διοικητή της II Ελληνικής Ταξιαρχίας, τον Συνταγματάρχη του Πεζικού Αλκιβιάδη Μπουρδάρα.

Την 6η Σεπτεμβρίου 1942 ιδρύθηκε ο Λόχος Επιλέκτων Αθανάτων, υπό την προσωρινή διοίκηση του Επίλαρχου Αντωνίου Στεφανάκη στην Παλαιστίνη, με 143 εθελοντές κατώτερους αξιωματικούς όλων των όπλων και υπηρεσιών. Αρχικά, η μονάδα οργανώθηκε ως Λόχος Πολυβόλων και προορίστηκε για να συμπυκωθεί με την II Ελληνική Ταξιαρχία. Στις 15 Σεπτεμβρίου του 1942 αναλαμβάνει διοικητής της μονάδας ο Συνταγματάρχης Πεζικού Χριστόδουλος Τσιγάντες, ο οποίος θα την μετονομάσει σε Ιερό Λόχο και θα μείνει στην Ιστορία ως ο μοναδικός διοικητής της.

Ο Χριστόδουλος Τσιγάντες σε ηλικία μόλις 17 ετών, το 1914, εισήλθε στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων. Κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, σε ηλικία 19 ετών και με το βαθμό του ανθυπολοχαγού, επέδειξε ιδιαίτερη ανδρεία πολεμώντας στο Μακεδονικό Μέτωπο. Έλαβε μέρος στο ελληνικό εκστρατευτικό σώμα που μετέβη το 1919 στη Μεσημβρινή Ρωσία (Ουκρανία), ενώ συμμετείχε και στη Μικρασιατική Εκστρατεία κατά τα έτη 1919-1920. Κατά τη διάρκεια του Μεσοπολέμου φοίτησε στην Ανωτέρα Σχολή Πολέμου της Γαλλίας.

Η συμμετοχή του ως αντισυνταγματάρχη στο αποτυχημένο βενιζελικό κίνημα του Μαρτίου του 1935 είχε ως επακόλουθο την καθάρεσή του και την καταδίκη του σε ποινή ισόβιων δεσμών. Με την παλινόρθωση της μοναρχίας, το Νοέμβριο του 1935, του απονεμήθηκε βασιλική χάρη, εγκατέλειψε την χώρα και κατατάχτηκε στην Λεγεώνα των Ξένων ως Λοχαγός.

Το 1942 με την αμνηστία η οποία ανακοινώθηκε από την εξόριστη αλλά νόμιμη και διεθνώς αναγνωρισμένη ελληνική κυβέρνηση του Καϊρου, ανακλήθηκε στην ενεργό υπηρεσία και επανήλθε στις τάξεις του Ελληνικού Στρατού με τον βαθμό του συνταγματάρχη, αναλαμβάνοντας τη διοίκηση του Λόχου Επιλέκτων Αθανάτων.

Το νέο όνομα της μονάδας θα επιλεγεί εις μνήμη του Ιερού Λόχου της Ελληνικής Επανάστασης, εκείνου του μοναδικού σώματος εθελοντών.

Ο Ιερός Λόχος θα αποκτήσει μια νέα δομή και νέα φυσιογνωμία, λόγω της επαφής του διοικητού του με τις καταδρομικές και ειδικές επιχειρήσεις. Σε στενή συνεργασία με το διοικητή του 1ου Βρετανικού Συντάγματος Καταδρομών της SAS, τον Συνταγματάρχη Ντέιβιντ Στέρλινγκ (David Stirling), και με την έγκριση του ελληνικού Γενικού Επιτελείου, η μονάδα αυτή κινήθηκε προς τη βάση της SAS στο Καμπρίτ (Qabrit) στην Αίγυπτο για να αρχίσει την κατάρτισή της στον νέο ρόλο της.

Η δομή του Ιερού Λόχου

Ο Ιερός Λόχος, κατά το στάδιο των επιχειρήσεων μέχρι τον Αύγουστο του 1944, συγκροτούσε δύναμη ενός τάγματος (Battalion Force) το οποίο το αποτελούσε η ομάδα διοίκησης (Command group) και τρεις λόχοι (ομάδες) καταδρομών, η I, η II και η III ομάδα καταδρομών, λεγόμενες και αρ-τζί, εκ των αγγλικών αρχικών (I, II, III Raid Group). Από τον Αύγουστο του 1944 και μέχρι τον Μάιο του 1945 (αποσυγκρότηση), ο Ιερός Λόχος συγκροτείτο από το Επιτελείο της Ομάδας διοίκησης, από δύο τάγματα καταδρομών (Iη και IIη Battalions) και ένα τάγμα υποστήριξης (Support Battalion). Στις 7 Φεβρουαρίου του 1943, μετά από την πρόταση του συνταγματάρχη Τσιγάντε, ο διοικητής της βρετανικής 8ης Στρατιάς, ο στρατηγός

Μπέρναρντ Μοντγκόμερυ (Bernard Montgomery), έθεσε τον Λόχο υπό τις εντολές του Γάλλου στρατηγού Ζακ-Φιλίπ Λεκλέρκ (Jacques-Philippe Leclerc), μετέπειτα στρατάρχη της Γαλλίας με τα καθήκοντα ελαφρού μηχανοκίνητου ιππικού.

Από τον Μάιο του 1943 ο Ιερός Λόχος αποτελείτο από 314 περίπου άνδρες και ένα χρόνο αργότερα από 1000 περίπου άνδρες. Παρέμεινε πάντα μια μικρή αλλά «σφιχτή» μονάδα.

Στο πεδίο της μάχης

Κατά τις επιχειρήσεις στη Β. Αφρική, ο Ιερός Λόχος συμμετείχε νικηφόρα σε τρεις κυρίως μάχες και σε μία κατάληψη πόλης.

Στις 10 Μαρτίου του 1943, στην περιοχή Κσαρ-Ριλάν (Ksar-Rillan) της Τυνησίας, ο Ιερός Λόχος έδωσε την πρώτη μάχη του ενάντια σε ένα Γερμανικό μηχανοκίνητο απόσπασμα, δίνοντας κάλυψη στο 10ο Βρετανικό Σώμα το οποίο προχωρούσε προσπαθώντας να παρακάμψει από Νότο την αμυντική γραμμή Μάρεθ. Κατά την επιχείρηση εκείνη κατελήφθη όλο το γερμανικό μηχανοκίνητο απόσπασμα.

Μετά από την κατάκτηση της Τυνησιακής πόλης Γκαμπές (Gabès) από τις συμμαχικές δυνάμεις, ο Ιερός Λόχος συμπύχθηκε με το 2ο Σώμα των Νεοζηλανδών στις 29 Μαρτίου 1943, για να πολεμήσει ενάντια των Γερμανών στην Ουάντι Ακαρίτ (Wadi Akarit) στις 6 Απριλίου, μάχη η οποία και έληξε την ίδια μέρα νικηφόρα.

Στις 12 Απριλίου 1943 ο Ιερός Λόχος εισέβαλε στη πόλη Σους (Sousse), με πλήρη επιτυχία εκκαθάρισης και οριστικής κατάληψης. Τέλος, στις 13 Απριλίου συμμετείχε στη μάχη της Ενφινταβίλ (Enfidaville), έως

τις ολοκληρωτικές εκκαθαρίσεις στις 17 Απριλίου του 1943.

Ο Ιερός Λόχος και οι επιχειρήσεις στο Αιγαίο

Ταυτόχρονα, από τον Μάιο του 1943, άνδρες του Ιερού Λόχου, μετακινήθηκαν προς την Παλαιστίνη και εκπαιδεύτηκαν ως αλεξιπτωτιστές. Μετά από την ιταλική συνθηκολόγηση στις 9 Σεπτεμβρίου 1943, οι βρετανικές δυνάμεις της Μέσης Ανατολής κινήθηκαν κυρίως προς τα Δωδεκάνησα αλλά και γενικότερα το ανατολικό Αιγαίο.

Το τμήμα Καταδρομών Α' του Ιερού Λόχου έπεσε με αλεξιπτωτα στη Σάμο στις 31 Οκτωβρίου, ενώ τα τμήματα Καταδρομών Β' και Γ' έκαναν απόβαση εκεί με αλιευτικά σκάφη. Δυστυχώς όμως οι επιχειρήσεις αυτές της Βρετανίας, στις οποίες δεν υπήρξε άλλη συμμαχική υποστήριξη, κατέληξαν σε αποτυχία.

Μετά τη μάχη της Λέρου και την τελευταία νίκη των Γερμανών στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, η Σάμος εκκενώθηκε και ο Ιερός Λόχος αποσύρθηκε ξανά στη Μέση Ανατολή. Τον Φεβρουάριο του '44 τέθηκε κάτω από την εντολή των Βρετανικών Δυνάμεων Καταδρομών. Στις 7 Φεβρουαρίου, το Τμήμα Καταδρομών Α' μετακινήθηκε προς τα νησιά του Βόρειου Αιγαίου (Σάμος, Ψαρά, Λέσβος, Χίος), ενώ το Τμήμα Β' μετακινήθηκε προς τα Δωδεκάνησα και τις Κυκλάδες.

Ο Ιερός Λόχος πήρε μέρος σε καταδρομικές επιχειρήσεις το 1944 και το 1945 σε όλο το Αιγαίο (ενδεικτικά): Σάμος (7 Μαρτίου), Ψαρά (30 Μαρτίου), Λέσβος (3 Απριλίου), Ίος (27 Απριλίου), Αμοργός (2 Μαΐου), Πάρος (10 Μαΐου), Σάμος (15 Μαΐου), Χίος (27 Μαΐου), Λαγκάδα Χίου (9 Ιουνίου), Γέρας Μυτιλήνης (21 Ιουνίου), Κάλυμνος (29 Ιουνίου), Σύμη (12 Ιουλίου), Κάρπαθος (23 Αυγούστου), Σαντορίνη (27 Αυγούστου), Κως (6 Σεπτεμβρίου), Χίος (8 Σεπτεμβρίου), Μύκονος (25 Σεπτεμβρίου), Σάμος (4 Οκτωβρίου), είσοδος δύναμης Ιερού Λόχου στην απελευθερη από τους Γερμανούς Αθήνα (14 Οκτωβρίου), Νάξος (13 Οκτωβρίου), Λήμνος (16 Οκτωβρίου), Μήλος (23 Οκτωβρίου), Τήλος (27 Οκτωβρίου), Νίσυρος (1 Φεβρουαρίου 1945), Τήλος (1 Μαρτίου 1945), Ρόδος (1 Μαΐου 1945).

Οι επιχειρήσεις αυτές στέφθηκαν από απόλυτη επιτυχία με μικρό φόρο αίματος και σε ορισμένες περιπτώσεις οδήγησαν στην απελευθέρωση κάποιων από τα προαναφερθέντα νησιά. Έθεσαν δε τις βάσεις για την μελλοντική ανάπτυξη των Ειδικών Δυνάμεων του Ελληνικού Στρατού, για τις οποίες υπερηφανευόμαστε διαρκώς. Ο Ιερός Λόχος κέρδισε με την απaráμιλλη αυτοθυσία του και με τις ριψοκίνδυνες αποστολές του την αναγνώριση όλων των συμμαχικών στρατευμάτων.

Αποσυγκρότηση και αποτίμηση

Τον Ιούνιο του 1945 ο Λόχος επέστρεψε στην Αίγυπτο για λίγο και αποσυγκροτήθηκε με μια τελετή στην Αθήνα στις 7 Αυγούστου του 1945. Κατά τη διάρκεια της τελετής, η σημαία του Ιερού Λόχου παρασημοφορήθηκε με το υψηλότερο στρατιωτικό παράσημο της Ελλάδος, τον χρυσό σταυρό της ανδρείας και τον ελληνικό πολεμικό σταυρό Α' Τάξεως. Σήμερα η σημαία του εκτίθεται στο Πολεμικό Μουσείο στην Αθήνα. Οι απώλειες του Ιερού Λόχου σε όλη τη διάρκεια ύπαρξής του ανήλθαν σε 25 νεκρούς, 56 τραυματίες, 3 αγνοούμενους και 29 ομήρους.

Μετά την απελευθέρωση της χώρας από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής, ο Χ. Τσιγάντες διετέλεσε στρατιωτικός διοικητής Αρχιπελάγους και αρχηγός της Ελληνικής Στρατιωτικής Αποστολής Δωδεκανήσων. Αποστρατεύτηκε κατόπιν δικής του αιτήσεως το 1948.

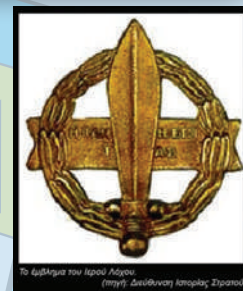
Κατόπιν, εργάστηκε ως πολιτικός σχολιαστής σε διάφορες εφημερίδες. Διετέλεσε γενικός διευθυντής της Ελληνικής Ραδιοφωνίας (ΕΙΡ), θέση από την οποία επαύθη το 1967. Ο Χριστόδουλος Τσιγάντες έφυγε από τη ζωή στις 12 Οκτωβρίου 1970 στο Λονδίνο,

έχοντας στο πλευρό του παλαιούς συναγωνιστές του, βρετανούς αξιωματικούς με τους οποίους είχε στενή φιλική σχέση. Σήμερα η τέφρα του θρυλικού διοικητή του Ιερού Λόχου φυλάσσεται στο μνημείο το οποίο έχει ανεγερθεί προς τιμήν των ηρωικώς πεσόντων Ιερολοχιτών στις επιχειρήσεις των ετών 1942-1945, εντός του Πεδίου του Άρεως.

Ο Ιερός Λόχος δεν άλλαξε τη ροή του πολέμου, άλλαξε όμως τη ροή της Ιστορίας. Η απελευθέρωση ελληνικών εδαφών από μια αμιγώς ελληνική στρατιωτική μονάδα ανέδειξε την Ελλάδα ως τη μοναδική ευρωπαϊκή χώρα η οποία απελευθερώθηκε από ίδιες δυνάμεις, γεγονός το οποίο της επέτρεψε να παρακαθήσει τιμητικά στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων για το μεταπολεμικό καθεστώς Ειρήνης.

Η δράση του Ιερού Λόχου στα Δωδεκάνησα και η παραμονή του εκεί απομάκρυνε κάθε άλλη σκέψη για την μεταπολεμική τύχη των νησιών μας, πλην της πλήρους Ενσωμάτωσής τους στον Εθνικό κορμό.

Το σημαντικότερο όμως όλων είναι το διαχρονικό μήνυμα της συγκρότησης αυτής της μονάδας. Ο Ιερός Λόχος συγκροτήθηκε από άνδρες όλων των πολιτικών παρατάξεων, αποχρώσεων και ιδεολογι-

ών, οι οποίοι εκείνη την κρίσιμη στιγμή για το Έθνος και την Πατρίδα παραμέρισαν τις προσωπικές και ιδεολογικές τους διαφορές καθώς και τις προσωπικές φιλοδοξίες τους, για να υπηρετήσουν την υπέρτατη ιδέα, την Ιδέα μιας ελεύθερης Πατρίδας και ενός ελεύθερου Έθνους.

Ίσως η αποσυγκρότησή του να μην έπρεπε να γίνει. Η εποχή εκείνη ήταν ταραγμένη και τα πάθη οξυμμένα. Η συγκεκριμένη στρατιωτική μονάδα έδινε το στίγμα μιας άλλης αντίληψης. Μιας υπερβατικής αντίληψης η οποία επιτρέπει στο Έθνος μας να γράφει ιστορικές σελίδες όπως της Σαλαμίνας, της Ισσού, του '21, των Βαλκανικών Πολέμων, του Σκρα, στο Καλπάκι, στα οχυρά του Ρούπελ. Δυστυχώς όμως πρυτάνευσαν άλλες λογικές.

Η αναφορά στον Ιερό Λόχο σήμερα δεν οφείλει να γίνεται για λόγους μνήμης αλλά για λόγους διδαχής. Ο Ιερός Λόχος υπήρξε μια πραγματικά εθελοντική μονάδα, μια μονάδα αυτοθυσίας και πάθους για την Πατρίδα, χαρακτηριστικά που οφείλουν να διακατέχουν τον κάθε Εθνοφύλακα.

Βιβλιογραφία

1. Υποστράτηγος Χριστόδουλος Τσιγάντες, 1893-1970- Αντιστρατήγου ε.α. Χρήστου, Γ.Ε.Σ 7 Γρ., 5
2. Ευάγγελος Τζάχος, "Ο Αντισμήναρχος Γεώργιος Α. Αλεξανδρής και η πρώτη επιχείρηση του Ιερού Λόχου", περιοδικό Πόλεμος και Ιστορία, τεύχος 17, Μάρτιος 1999, εκδ. Επικοινωνίες
3. Ο Ελληνικός Στρατός στη Μέση Ανατολή (1941-1945) (Ελ Αλαμίν-Ρίμινι-Αιγαίο), συντάκτες Υποστράτηγος Εμμανουήλ Περισάκης, Υποστράτηγος Δημήτριος Παλαιολόγος. Αθήνα 1995, εκδ. Γενικό Επιτελείο Στρατού/ Διεύθυνση Ιστορίας Στρατού

Βιογραφικό Δρ. Ιωάννη Κρικώνη, Εθνοφύλακα ΤΕΘ ΡΟΔΟΥ

Γεννήθηκε το 1964. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Heidelberg (Δυτική Γερμανία) Κοινωνιολογία, Πολιτικές Επιστήμες και Οικονομικά. Έκανε στο Πανεπιστήμιο του Bochum μεταπτυχιακές σπουδές στην Βιομηχανική Κοινωνιολογία και ολοκλήρωσε διδακτορική διατριβή στο Πάντειο Πανεπιστήμιο με θέμα τον Ελληνικό Εμφύλιο. Δίδαξε στην Ανωτέρα Σχολή Τουριστικών Επαγγελματιών Ρόδου, την Ανώτατη Σχολή Παιδαγωγικών Τεχνολογικής Εκπαίδευσης και την Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Έχει γράψει ιστορικά και κοινωνιολογικά βιβλία και άρθρα. Είναι Εθνοφύλακας από το 2005.

Εθνοφύλακας Στρατιώτης (ΠΖ)
Νικόλαος Ζαραδούκας του
ΤΕΘ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

«ΙΕΡΟΣ ΛΟΧΟΣ»

Μετά τη κατάληψη της Ελλάδας από τα Γερμανικά Στρατεύματα η Ελληνική Κυβέρνηση, που εγκαταστάθηκε στην Αίγυπτο, άρχισε τη σταδιακή συγκρότηση στρατιωτικών μονάδων από αξιωματικούς και οπλίτες από Έλληνες του εξωτερικού με σκοπό να αγωνιστούν στο πλευρό των συμμάχων.

Η πληθώρα όμως των αξιωματικών (σε σχέση με τους οπλίτες) που είχαν συρρεύσει στην Μέση Ανατολή και η έλλειψη επαρκών Μονάδων για να τους απορροφήσουν, οδήγησε τον Αντισμήναρχο Γ. Αλεξανδρή να προτείνει μετά από ένα χρόνο (καλοκαίρι 1942) στον τότε Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και Υπουργό Στρατιωτικών Παναγιώτη Κανελλόπουλο, τη συγκρότηση μιας μονάδας από αξιωματικούς, οι περισσότεροι από τους οποίους θα εκτελούσαν καθήκοντα οπλίτη. Η πρόταση εκείνη έγινε αμέσως δεκτή και με τη θερμή συμπαράσταση του διοικητή της Ιλης Ελληνικής Ταξιαρχίας, Συνταγματάρχη Αλκιβιάδη Μπουρδάρα, συγκροτήθηκε από εθελοντές, τον Αύγουστο του 1942, ο «Λόχος Επιλέκτων Αθανάτων» με προσωρινό διοικητή τον Επίλαρχο Στεφανάκη Αντώνιο και με αρχική δύναμη 200 αντρών (130 αξιωματικοί, 40 μάχιμοι οπλίτες και 30 βοηθητικοί).

Η συγκρότηση του Λόχου έγινε στη Καφριόνα της Παλαιστίνης. Από την εποχή εκείνη άρχισε, αλλά συνεχίστηκε και αργότερα, η εθελουσία κατάταξη στον Ιερό Λόχο αξιωματικών και οπλιτών του Πολεμικού Ναυτικού και της Πολεμικής Αεροπορίας όπως επίσης και ανδρών των Σωμάτων Ασφαλείας. Ο Λόχος αυτός οργανώθηκε αρχικά ως Λόχος Πολυβόλων, με προσορισμό να προσκολληθεί στην Ιλη Ελληνική Ταξιαρχία και, αφού μεταστάθμευσε (Σεπτέμβριος 1942) στο Μεάντι της Αιγύπτου, άρχισε ανάλογη εκπαίδευση στο εκεί Νεοζηλανδικό στρατόπεδο Πεζικού.

Λίγο αργότερα, ο νέος και οριστικός διοικητής του «Λόχου Επιλέκτων Αθανάτων», Συνταγματάρχης Πεζικού Χριστόδουλος Τσιγάντες, πέτυχε την μετονομασία της μονάδας του σε «Ιερόν Λόχον» (τον πέμπτο στην Ελληνική ιστορία) και την αλλαγή της αποστολής του. Έτσι, ύστερα από συνεργασία του Τσιγάντε με τον τότε διοικητή του Βρετανικού Συντάγματος S.A.S (Special Air Service) Αντισυνταγματάρχη Ντέιβιντ Στέρλινγκ (David Stirling) και με την έγκριση του Ελληνικού Γενικού

Στρατηγείου Μέσης Ανατολής, ο Ιερός Λόχος μεταστάθμευσε, το Νοέμβριο του 1942, στο Καμπρίτ της Αιγύπτου (έδρα και στρατόπεδο του S.A.S), τέθηκε Υπό Διοίκηση αυτής της Ειδικής Μονάδας και άρχισε να εκπαιδεύεται για εκτέλεση καταδρομικών επιχειρήσεων στα μετόπισθεν των δυνάμεων του αντιπάλου, Γερμανοϊταλικών δυνάμεων.

Από τότε και μέχρι το καλοκαίρι του 1945, ο Ιερός Λόχος έδρασε στη Βόρεια Αφρική και στα νησιά του Αιγαίου Πελάγους. Το πρώτο τμήμα του Ιερού Λόχου που έλαβε μέρος στις επιχειρήσεις αυτές ήταν μια ομάδα από 8 αξιωματικούς, με επικεφαλής τον Αντισμήναρχο Γ. Αλεξανδρή, η οποία, υπό τη Β' Μοίρα του Συντάγματος S.A.S, έδρασε στα μετόπισθεν των Γερμανοϊταλικών στρατευμάτων στην Κυρηναϊκή, από 17 Νοεμβρίου 1942 μέχρι 27 Ιανουαρίου 1943.

Ένα άλλο επίσης τμήμα από 60 Ιερολοχίτες ξεκίνησε στις 4 Δεκεμβρίου 1942 για την περιοχή της Βεγγάζης, προκειμένου να εκτελέσει παρόμοιες επιχειρήσεις στα νώτα του εχθρού, πλην όμως η αποστολή εκείνη δεν εκτελέστηκε τελικά, ένεκα της ταχείας προέλασης της 8ης Βρετανικής Στρατιάς προς τα δυτικά. Στις 27 Ιανουαρίου, ο Ιερός Λόχος, μετά από ειδική συγκρότηση και εκπαίδευση, ξεκίνησε για τη Δυτική Έρημο για εκτέλεση καταδρομικών επιχειρήσεων στα μετόπισθεν των συμπυκνωμένων τμημάτων του Άξονα (Γερμανίας και Ιταλίας), σε συνεργασία με περιπόλους του Συντάγματος S.A.S.

Όμως, η τότε πρόσφατη αιχμαλωσία του Αντισυνταγματάρχη Στέρλινγκ και οι βαριές απώλειες του

S.A.S δεν επέτρεψαν στον Ιερό Λόχο να αναλάβει δράση σύμφωνα με την αρχική αποστολή του. Έτσι, ύστερα από πρόταση του Συνταγματάρχη Τσιγάντε, ο διοικητής της 8ης Βρετανικής Στρατιάς, Στρατηγός Μπέρναρντ Μοντγκόμερυ (Bernard Montgomery), έθεσε τον Ιερό Λόχο, από τις 7 Φεβρουαρίου 1943, υπό διοίκηση της «Φάλαγγος των Ελευθέρων Γάλλων» του Στρατηγού Λεκλέρκ (Leclerc), για να χρησιμοποιηθεί σε αποστολές Ελαφρού Μηχανοκίνητου Ιππικού. Στις 10 Μαρτίου 1943 και στην περιοχή Κσαρ-Ριλάν (Ksar Rillan) της Τυνησίας, δόθηκε η πρώτη ουσιαστική μάχη ανάμεσα στα εκεί αμυνόμενα Γαλλοελληνικά τμήματα και σε μια ισχυρή μηχανοκίνητη φάλαγγα, η οποία τους επιτέθηκε.

Η εχθρική δύναμη τελικά αναχαιτίσθηκε και έτσι καλύφθηκε η πορεία της φάλαγγας ελιγμού του 10ου Αγγλονεοζηλανδικού Σώματος Στρατού, το οποίο παρέκαμπτε από το νότο την αμυντική γραμμή “Μαρέθ” (Mareth). Μετά την κατάληψη της πόλης Γκαμπές (Gabes) της Τυνησίας (29 Μαρτίου) από τμήματα της 8ης Βρετανικής Στρατιάς, ο Ιερός Λόχος αποσπαστήκε από τη Γαλλική Φάλαγγα και διατέθηκε στη 2η Νεοζηλανδική Μεραρχία και στις 6 Απριλίου έλαβε μέρος στη μάχη επί της αμυντικής τοποθεσίας του Ουαντί Ακαρίτ (Wadi Akarit). Από εκεί, συνεχίζοντας την αποστολή κάλυψης της προέλασης προς την Τύνιδα των Συμμαχικών δυνάμεων του παραλιακού τομέα, έφτασε μπροστά από την πολίχνη Ανφανταβίλλ (Enfindaville), όπου επί τρεις ημέρες (13-16 Απριλίου) ανέπτυξε δραστηριότητα περιπόλων.

Τέλος, στις 17 Απριλίου, ο Ιερός Λόχος διατάχθηκε να επιστρέψει επειγόντως στην Αίγυπτο για να συμμετάσχει σε άλλες επιχειρήσεις. Έτσι τελείωσε η συμμετοχή του στις μάχες της Τυνησίας. Στην Αίγυπτο (Στρατόπεδο Πυραμίδων) έφτασε στις 2 Μαΐου. Εκεί παρέμεινε για λίγες ημέρες. Από τον Μάιο μέχρι τον Οκτώβριο 1943, ο Ιερός Λόχος, με προσωπικό που προοδευτικά έφτασε τους 314 άντρες, αφού αρχικά συγκεντρώθηκε στο στρατόπεδο Ελ Μπάσα (σύνορα Αιγύπτου - Παλαιστίνης), παρέμεινε στην Παλαιστίνη (σε διάφορα στρατόπεδα), όπου εκπαιδεύτηκε στα αλεξίπτωτα και τα πλωτά μέσα και ανασυγκροτήθηκε ανάλογα, προκειμένου να αναλάβει την εκτέλεση αποβατικών και αεροποβατικών επιχειρήσεων στο Αιγαίο Πέλαγος, μαζί με άλλες Συμμαχικές Μονάδες. Έτσι σύμφωνα με την νέα του σύνθεση, οργανώθηκε σε μια Ομάδα Διοικήσεως,

ένα τμήμα Βάσεως και τρία Τμήματα Καταδρομών (I, II, III). Δύο περίπου μήνες μετά την συνθηκολόγηση της Ιταλίας (9 Σεπτεμβρίου 1943), ο Ιερός Λόχος μεταφέρθηκε στη Σάμο - πολύ αργά, λόγω των αντιδράσεων των Βρετανών- σε δύο κλιμάκια. Το ένα ρίχτηκε με αλεξίπτωτα και το άλλο μεταφέρθηκε με πολεμικά πλοία (30 Οκτωβρίου - 1 Νοεμβρίου 1943), ενώ βρετανικά τμήματα κατέλαβαν τη Δωδεκάνησο. Μετά όμως την αποτυχία της προσπάθειας των Βρετανών για «Διάνοιξη του Αιγαίου» μέχρι τη Μαύρη Θάλασσα και μετά την άρνηση της Τουρκίας να μπει στον πόλεμο, τα Συμμαχικά στρατεύματα εγκατέλειψαν τη Δωδεκάνησο και ο Ιερός Λόχος τη Σάμο και μεταφέρθηκε, μέσω Τουρκίας, στην Αίγυπτο και την Παλαιστίνη (19 Νοεμβρίου 1943).

Ο Ιερός Λόχος συνέχισε μέχρι το τέλος του Ιανουαρίου 1944, την ειδική εκπαίδευσή του στα πλωτά μέσα, στις αναρριχήσεις και στις χιονοσκεπαστες περιοχές, με σκοπό την απόβασή του στην κατεχόμενη τότε Ελλάδα. Με το τέλος όμως της περιόδου εκείνης, η αποστολή του άλλαξε σε αντίστοιχη Μονάδας Καταδρομών, η οποία επρόκειτο να δράσει στο Αιγαίο Πέλαγος, σε συνεργασία με βρετανικά ταχύπλοα σκάφη και με καΐκια του Πολεμικού (τότε Βασιλικού) Ναυτικού. Έτσι τέθηκε από τις αρχές του Φεβρουαρίου 1944, Υπό Διοίκηση των Βρετανικών «Δυνάμεων Καταδρομών» (Raiding Forces).

Στις 7 Φεβρουαρίου, ένα τμήμα (Iο) του Ιερού Λόχου αναχώρησε για καταδρομικές επιχειρήσεις στο Βόρειο Αιγαίο Πέλαγος (Σάμο, Ψαρά, Μυτιλήνη, Χίο κλπ), όπου και έφτασε μετά ένα μήνα, ενώ το δεύτερο Τμήμα (IIο) εγκαταστάθηκε στα Δωδεκάνησα με τον ίδιο ρόλο από τα τέλη Μαΐου. Στο μεταξύ, με διαταγή του Υπουργείου Στρατιωτικών, ο Ιερός Λόχος αναπτύχθηκε (Απρίλιο 1944) σε Σύνταγμα, με ανάλογη αύξηση της δύναμής του σε 1.000 περίπου άντρες και τις απαιτούμενες τροποποιήσεις στην οργάνωσή του. Μετά την απελευθέρωση της ηπειρωτικής Ελλάδας (Οκτώβριος 1944), ο Ιερός Λόχος αναπτύχθηκε στα νησιά του Αιγαίου Πελάγους και σε μερικά της Δωδεκανήσου και μέχρι το Μάιο του 1945 συνέχισε να προσβάλλει με καταδρομικές ενέργειες τις γερμανικές φρουρές, που είχαν αποκοπεί στα νησιά, κατά την αποχώρηση των Γερμανών από την Ελλάδα. Από τις πολλές και τολμηρές επιχειρήσεις που εκτέλεσε ο Ελληνικός Ιερός Λόχος στο Αιγαίο Πέλαγος και τα Δωδεκάνησα κατά την περίοδο 1943-45, οι σπουδαιότε-

ρες ήταν οι παρακάτω: 1-17 Νοεμβρίου 1943: Επιτυχής από αέρα και θάλασσα αποβίβαση στη νήσο Σάμο και οργάνωση της άμυνας της εναντίον των Γερμανών. 3 Απριλίου 1944: Καταδρομή αντιπερισπασμού στη Νήσο Μυτιλήνη από τμήμα 30 αξιωματικών και οπλιτών. 17 Μαΐου 1944: Καταδρομή 31 Ιερολοχιτών στη νήσο Σάμο με αποστολή την καταστροφή εχθρικών στόχων. 13/14 Ιουλίου 1944: Καταδρομική επιχείρηση μεγάλης κλίμακας από μικτό ελληνοβρετανικό συγκρότημα εναντίον της ισχυρής εχθρικής φρουράς της νήσου Σύμης, με σκοπό την εξουδετέρωσή της και την καταστροφή στόχων (εγκαταστάσεων, πλωτών μέσων). 24/25 Σεπτεμβρίου 1944: Καταδρομή στη νήσο Μύκονο από 25 Ιερολοχίτες εναντίον της εκεί γερμανικής φρουράς. 11 Φεβρουαρίου 1945: Καταδρομή αποσπάσματος 114 Ιερολοχιτών στη Νήσο Νίσυρο, με σκοπό την παράδοση της φρουράς της. 28 Φεβρουαρίου 1945: Καταδρομική επιχείρηση μεγάλης κλίμακας από ισχυρό συγκρότημα 513 αντρών, προς κατάληψη και απελευθέρωση της νήσου Τήνου. 1/2 Μαΐου 1945: Καταδρομική επιχείρηση στα νησιά Ρόδο και Αλιμιά. 3/4 Μαΐου 1945: Τελευταία καταδρομική ενέργεια στη νήσο Μήλο. Στις 8 Μαΐου 1945 η συμμαχική επιτροπή υπογράφει το πρωτόκολλο παραδόσεως της Γερμανικής Φρουράς Δωδεκανήσου.

Εκτός από τις παραπάνω επιτυχείς καταδρομικές επιχειρήσεις, ο Ιερός Λόχος πρόσφερε στην Πατρίδα και μια ακόμη υψίστης εθνικής σημασίας υπηρεσία: με τους υπέροχους αγώνες του και με τις θυσίες των αξιωματικών και των οπλιτών του, συντέλεσε μαζί με την εξαιρετική δράση του Πολεμικού μας Ναυτικού, στην απελευθέρωση της Δωδεκανήσου και την επιστροφή και ενσωμάτωσή της στη μητέρα Ελλάδα. Οι απώλειες του Ιερού Λόχου, από την εποχή της συγκρότησής του μέχρι το τέλος των επιχειρήσεών του στη Δωδεκάνησο, ανήλθαν σε 25 νεκρούς (16 Αξιωματικούς - 9 οπλίτες), 56 τραυματισθέντες (28 Αξιωματικούς - 28 οπλίτες), 3 εξαφανισθέντες και 29 αιχμαλώτους. Για τις μέχρις αυ-

τοθυσίας συνεχείς προσπάθειες στα πεδία των μαχών, αρχικά της ερήμου της Βόρειας Αφρικής και μετέπειτα των νησιών του Αιγαίου Πελάγους, οι γενναίοι άντρες του Ιερού Λόχου τιμήθηκαν με πλήθος ελληνικών και συμμαχικών ηθικών αμοιβών (προαγωγές επ' ανδραγαθία, πολεμικά μετάλλια και παράσημα).

Με την αξιέπαινη πολεμική δράση του, κατά τα έτη 1942-45, ο ένδοξος Ιερός Λόχος πρόσθεσε, αμέσως μετά την ηρωική εμποιοία των Ελλήνων στην Αλβανία, τα οχυρά της Μακεδονίας και Θράκης και την ανεπανάληπτη «Μάχη της Κρήτης», μια ακόμα λαμπρή σελίδα στη νεότερη Ιστορία του Ελληνικού Έθνους και του Στρατού. Σε αναγνώριση αυτής της σημαντικής συμβολής στον υπέρ πάντων αγώνα της υπόδουλης αλλά και υπερήφανης πατρίδας, και της θυσίας των Ιερολοχιτών στις πολεμικές επιχειρήσεις στην Τυνησία και στο Αιγαίο Πέλαγος, του απονεμήθηκε στις 22 Ιουνίου 1945, η Πολεμική Σημαία. Λίγο αργότερα και συγκεκριμένα στις 7 Αυγούστου, σε μία απέρριπτη τελετή στο Πεδίο του Άρεως, αυτή η Σημαία παρασημοφορήθηκε από τον τότε Αντιβασιλέα-Αρχιεπίσκοπο Δαμασκηνό, με τον Ταξίαρχη του Αριστείου Ανδρείας και τον Πολεμικό Σταυρό Α' Τάξεως. Ήταν η τελευταία ημέρα της ζωής του Ιερού Λόχου, ο οποίος από τότε διαλύθηκε, αλλά αργότερα αποτέλεσε τον πρόδρομο των Ελληνικών Ειδικών Δυνάμεων.

Λίγο καιρό μετά, η Ακαδημία Αθηνών τίμησε τον Ιερό Λόχο με το «Χρυσούν» Μετάλλιό της για τις πολύτιμες υπηρεσίες που είχε προσφέρει στην αγωνιζόμενη πατρίδα κατά την περίοδο 1942 – 1945. Τέλος, αρκετό καιρό μετά την διάλυση της θρυλικής αυτής μονάδας, οι επιζήσαντες Ιερολοχίτες, αισθανόμενοι την Ιερή υποχρέωση να αποτίουν φόρο τιμής στην αιώνια μνήμη των πεσόντων – κατά την περίοδο 1942 – 1945 – συμμαχητών τους, πρωτοστάτησαν, στις προσπάθειες ανέγερσης ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ στην Αθήνα, την Τυνησία, τα νησιά του Αιγαίου Πελάγους και της Δωδεκανήσου.

Βιογραφικό, Εθνοφύλακα Νικόλαου Ζαραδούκα, ΤΕΘ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Γεννήθηκε το 1969. Σπουδές Απόφοιτος Τεχνικής Σχολής Οικογενειακή κατάσταση έγγαμος με τρία παιδιά Επάγγελμα Αγρότης – Ελεύθερος Επαγγελματίας (Ιδιοκτήτης Ελαιотριβείου). Θητεία από 12 Ιαν 88 έως 12 Σεπ 89 (Τεχνίτης Τροχοφόρων) Εθνοφύλακας: από Νοε 95 έως σήμερα. Βραβεύσεις: σε Διαγωνισμούς Σκόπευσης, Εθελοντική

Προσφορά κατά τον Σεισμό στο Χωριό «Βύσα» το 2016, σε Βολή Ταχείας Αντίδρασης, Απονομή Βραβείου στην Άσκηση «ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ 2000», Βράβευση για Παρελάσεις και για τα 100 χρόνια από την Απελευθέρωση της Λέσβου, Εύφημο μνηία για τις Εξαίρετες Υπηρεσίες του στην Εθνοφυλακή το 2013.

Η Απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης (με τα μάτια των εφημερίδων της εποχής)

Εξοχότατε, Αντισυνταγματάρχης Δούσμανης Βίκτωρ
Λοχαγός Μεταξάς Ιωάννης....

(Γίνεται η μετάφραση από τα Ελληνικά στα
Οθωμανικά τουρκικά από τον Επιτελάρχη του και
αναμένει την απάντηση ώστε να την μεταφράσει στα
Ελληνικά). Ο στρατιωτικός Διοικητής της Θεσσαλονίκης,
Χασάν Ταχσίν Πασιάς, άρχισε να μιλάει σε άπταιστα
Ελληνικά....

Δούσμανης; Δηλαδή είσαι εχθρός μου; Ντουσμάν
στα παλαιά τουρκικά σημαίνει εχθρός!

Πέφτει μια σιγή, μιας και κανείς δεν περίμενε άλλη
απάντηση από την στρατιωτική παρουσίαση του
Στρατάρχου της 8ης στρατιάς του Αυτοκρατορικού
Οθωμανικού Στρατού της Μακεδονίας. Ο Μεταξάς, λύνει
τη σιωπή

Εξοχότατε, μιλάτε άπταιστα την Ελληνικήν! Για να
πάρει απάντηση

Είμαι απόφοιτος της Ζωσιμαίας Σχολής Ιωαννίνων.
Την ομιλώ καλύτερα και από εσένα

Στη συνέχεια ο Επιτελάρχης του (και γιος του)
λοχαγός Κενάν Μεσαρέ, είχε συντάξει στα Ελληνικά και
Γαλλικά την παράδοση της Θεσσαλονίκης την οποία οι
δύο Έλληνες στρατιωτικοί μετέφεραν στον Αρχιστράτηγο
Γεώργιο και η απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης ήταν
θέμα ωρών¹

Ο Χασάν Ταχσίν Πασιάς², ανέβηκε πολύ γρήγορα
στην ιεραρχία της Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Ήταν
πρωτοποριακός και πανέξυπνος. Εικάζεται ότι δήλωσε
πως “την Θεσσαλονίκη από τους Έλληνες την πήραμε
και σε αυτούς θα την επιστρέψουμε”, ως απάντηση στις
προκλήσεις των Βουλγάρων.

Η ταχύτατη προέλαση του Ελληνικού στρατού, σε
συνεργασία με τα άλλα τρία Βαλκανικά κράτη, ανάγκασαν
την Τουρκία, σε ελάχιστο χρόνο, να παραιτηθεί από τα
Ευρωπαϊκά εδάφη της. Η κακή κατάσταση των δρόμων
της εποχής εκείνης και η έλλειψη σιδηροδρόμων έφεραν
την Τουρκία στη δύσκολη θέση να μην μπορεί ούτε να
μεταφέρει ενισχύσεις από την Ασιατική της πλευρά.
Η πλήρης επικράτηση του Ελληνικού στόλου επί του
Τουρκικού, έκανε το Αιγαίο, καθαρά Ελληνική λίμνη. Η
δυσκολία της διοικητικής μέριμνας, ολοκλήρωσε την
καταβαράθρωση του Οθωμανικού στρατού.

Η αυτοκρατορία παρέπαιε, και τα Ευρωπαϊκά εδάφη
της είχαν γίνει θέατρο αντιπαράθεσεων (πολιτικών και
συγκεκριμένων στρατιωτικών) ανάμεσα στα μικρά
Βαλκανικά κράτη. Η πολιτική λύση της σύμπλευσης και
της τελικής συμμαχίας των τεσσάρων αυτών κρατών
(Ελλάδας, Σερβίας, Βουλγαρίας, Μαυροβούνιου)
αλλά και της Ρουμανίας που δήλωσε ότι δεν θα
μείνει ουδέτερη, έφερε από την μία την Οθωμανική
Αυτοκρατορία σε δυσμενή θέση και τα κράτη μας σε
μια προσωρινή παύση των αψιμαχιών.³ Οι μεγάλες
δυνάμεις της εποχής εκείνης έπαιρναν θέση πάντα υπέρ
των μειονοτήτων της Ευρωπαϊκής Τουρκίας και συχνά
οι πρεσβευτές τους έκανα διαβήματα διαμαρτυρίας στην
Πύλη. Ο Σουλτάνος, Μωάμεθ ο Ε', Ρεσάντ, τελικά δεν
ήταν αυτός που θα ήθελαν οι Οθωμανοί σαν συνεχιστή
μιας “μεγάλης” αυτοκρατορίας. Επίσης με τίποτε
δεν μπορούμε να τον ονομάσουμε “μεταρρυθμιστή”,
ή έστω συνεχιστή των μεταρρυθμίσεων που έκανε
(αναγκαστικά;) ο προκάτοχος του, Αμπντούλ Χαμίτ ο
Β'. Το κίνημα των Νεοτούρκων, (1908- 1909) επέφερε
πολλές και σημαντικές αλλαγές στο σύνταγμα της
χώρας και στο κατεστημένο αλλά η κοινωνία (πολιτική,
στρατιωτική, ακόμα και οι απλοί άνθρωποι) δεν
μπόρεσαν να τις αποδεχθούν και να τις αφομοιώσουν.
Πεντακόσια ολόκληρα χρόνια οι μουσουλμάνοι ήταν η
άρχουσα τάξη και οι υπόλοιποι ήταν “ραγιάδες”. Πώς
θα μπορούσαν ξαφνικά να αποδεχθούν εκπροσώπηση
άλλων και αλλόθρησκων στο κοινοβούλιο;⁴

Έτσι σε ένα κρατικό μόρφωμα, σκιά μιας παλιάς
“ένδοξης” αυτοκρατορίας, δεν υπήρχε άλλη λύση
από την όσο το δυνατόν πιο γρήγορη παράδοση της
Πρωτεύουσας της Μακεδονίας.

Ο Ελληνικός στρατός προέλαυνε νικηφόρα και με
ταχύτητα, τέτοια που οι επιτελικοί δεν μπορούσαν
να παρακολουθήσουν από χάρτη και από μακριά. Η
μία νίκη, διαδεχόταν την άλλη. Το άγος του ατυχούς
πολέμου ξεπλύθηκε. Το ναυτικό μας, με το θωρηκτό
Αβέρωφ κυρίως απέκλεισε κάθε προσπάθεια (ακόμα και
να ξεμυτίσει), του Τουρκικού ναυτικού.

3 εφημερίδα ΣΚΡΙΠ, 24 ΣΕΠ 1912 (δες εικόνα 1 στο τέλος)

4 Ανθούσα Φιλίππιδου, διδακτορική διατριβή: Το κίνημα των
Νεοτούρκων και οι επιπτώσεις του στις Ελληνικές κοινότητες της
Οθωμανικής Αυτοκρατορίας (1908 - 1922), Πάντειο Πανεπιστήμιο,
Αθήνα 2014

1 Χρίστος Χριστοδούλου, Οι τρεις ταφές του Χασάν Ταχσίν
Πασιά, εκδ. Επίκεντρο, Αθήνα 2012

2 https://el.wikipedia.org/wiki/Χασάν_Ταχσίν_Πασάς

Άρθρο – Αφιέρωμα στα 110 Χρόνια από την Απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης

Από τις εφημερίδες της εποχής εκείνης, είναι πολύ εύκολο να καταλάβουμε και να αντιληφθούμε το προδιαγεγραμμένο τέλος. Οι Ελληνικές έχουν τον αέρα του νικητή, και η κλήση υπό τα όπλα των Ελλήνων γίνεται με χαρά, αντίστοιχη αυτής του 1940 που γνωρίζουμε καλώς⁵. Οι εφημερίδες όμως της άλλης πλευράς, έχουν πεσιμισμό και ηττοπάθεια. Αναζητούν από τις μεγάλες δυνάμεις να πάρουν θέση και να διασφαλίσουν την συνέχιση του Status Quo, λόγω “διεθνούς δικαίου”⁶. Η εφημερίδα “Μακεδονία” (που προ της απελευθέρωσης ονομαζόταν “Παμμακεδονική”) αναγκάστηκε βίαια να κλείσει μέχρι και την απελευθέρωση, μιας και πήρε θέση από την αρχή. Όπου πλέον στις 25 Νοεμβρίου επανακυκλοφόρησε με τον τίτλο “Μακεδονία”⁷.

5 Εφημερίδα ΕΜΠΡΟΣ Σεπτέμβριος 1912 (δες εικόνα 2 στο τέλος)

6 εφημερίδα Παμμακεδονική, Τρίτη 25 Σεπ 1912 (δες εικόνα 3 στο τέλος)

7 Εφημερίδα Μακεδονία Νοέμβριος 1912 (δες εικόνα 4 στο τέλος)

Η θριαμβευτική είσοδος του Γεωργίου στη Θεσσαλονίκη αποτυπώθηκε με πολλούς τρόπους και με πολλά μέσα. Ακόμη και ο επιτελάρχης του Χασάν Ταχσίν Πασιά, ο γιός του δηλαδή, ο Κενάν Μεσαρέ, ζωγράφισε μια ελαιογραφία με αυτή την παράσταση, που είναι και η γνωστή μας είσοδος

Οι εφημερίδες της εποχής από την προηγούμενη έβγαλαν έκτακτα φύλλα (ημέρα Σάββατο) και φυσικά η επόμενη (Κυριακή) δεν θα μπορούσε να μείνει χωρίς εφημερίδες ακόμα και Κυριακή⁸.

Η Θεσσαλονίκη πλέον είχε ενσωματωθεί στον Εθνικό κορμό. Τα πεντακόσια σχεδόν χρόνια, πέρασαν και η ελευθερία φύσηξε πιο δυνατά και από τον Βαρδάρη, συμπαρασέρνοντας και διώχνοντας κάθε βάρβαρο κατακτητή αλλά και αποκρούοντας κάθε επίδοξο για υπαρπαγή.

8 Εφημερίδα ΣΚΡΙΠ, 25 και 26 Οκτωβρίου 1912 (δες εικόνα 5,6 στο τέλος)

Πρωτοσέλιδο Εφημερίδας ΣΚΡΙΠ - Σεπτέμβριος 1912

Πρωτοσέλιδο εφημερίδας ΕΜΠΡΟΣ Σεπτέμβριος 1912

Πρωτοσέλιδο εφημερίδας Παμμακεδονική - Σεπτέμβριος 1912

Άρθρο – Αφιέρωμα στα 110 Χρόνια από την Απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης

Πρωτοσέλιδο εφημερίδας Μακεδονία
25 Νοε 1912

Πρωτοσέλιδο Εφημερίδας ΣΚΡΙΠ
25 Οκτ 1912

Πρωτοσέλιδο Εφημερίδας ΣΚΡΙΠ
26 Οκτ 1912

Βιβλιογραφία:

- α. Χρίστος Χριστοδούλου, Οι τρεις ταφές του Χασάν Ταχσίν Πασιά, εκδ. Επίκεντρο, Αθήνα 2012.
- β. Ανθούσα Φιλίππιδου, διδακτορική διατριβή: Το κίνημα των Νεοτούρκων και οι επιπτώσεις του στις Ελληνικές κοινότητες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας (1908 - 1922), Πάντειο Πανεπιστήμιο, Αθήνα 2014.

- γ. Εφημερίδα ΕΜΠΡΟΣ 26 Σεπ 1912.
- δ. Εφημερίδα Παμμακεδονική, 25 Σεπ 1912.
- ε. Εφημερίδα Μακεδονία 25 Νοε 1912.
- στ. Εφημερίδα ΣΚΡΙΠ, 24 Σεπ 1912, 26 Οκτ 1912 και 27 Οκτ 1912.
- ζ. https://el.wikipedia.org/wiki/Χασάν_Ταχσίν_Πασάς

Βιογραφικό Έφεδρου Υπλγού (ΦΚ/Δ) Δημητρίου Γκόγκα, δυνάμει ΤΕΘ ΚΑΛΠΑΚΙΟΥ.

Γεννήθηκε την 14 Απρ 1966. Είναι απόφοιτος του Φυσικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Υπηρέτησε ως ΔΕΑ (ΦΚ/Δ από το 1992 έως το 1994). Είναι κάτοχος διπλώματος Management και μεταπτυχιακού τίτλου στις επικοινωνίες και δημόσιες σχέσεις. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια δημοσιογραφίας και ραδιοφωνίας. Ομιλεί πολύ καλά την αγγλική και

ιταλική διάλεκτο και καλά την ισπανική διάλεκτο. Έχει εργασθεί σε ραδιοφωνικούς σταθμούς (δημοτικός, κρατικός και ιδιωτικός σταθμός) καθώς και αρχισυντάκτης σε ελληνόφωνη εφημερίδα της Αλβανίας. Από το 2018 έως σήμερα ασχολείται με την παραγωγή και δημιουργία ντοκυμαντέρ.

Τα άρθρα και οι μελέτες που δημοσιεύονται στο ομώνυμο τμήμα του περιοδικού εκφράζουν τη γνώμη και τις απόψεις των συντακτών τους και όχι αναγκαστικά τις αντιλήψεις ή το δόγμα του ΓΕΣ και ο συντάκτης είναι υπεύθυνος για το περιεχόμενο του άρθρου ή της μελέτης.

ΑΝΤΙΑΡΜΑΤΙΚΟ ΟΠΛΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ FAGOT (SPIGOT)

Το 9K111 Fagot είναι ένα Ρωσικής κατασκευής τηλεκατευθυνόμενο σύστημα εκτόξευσης αντιαρματικών πυραύλων 2ης γενιάς.

Χαρακτηριστικά

Διαμέτρημα: 120 mm
 Βάρος εκτοξευτή: 22 kg
 Βάρος πυραύλου: 13 kg
 Μέση ταχύτητα πτήσεως βλήματος: 186 m/sec
 Μεγέθυνση: X10 διόπτρας εκτόξευσης
 Όρια ανύψωσης: $\pm 20^\circ$

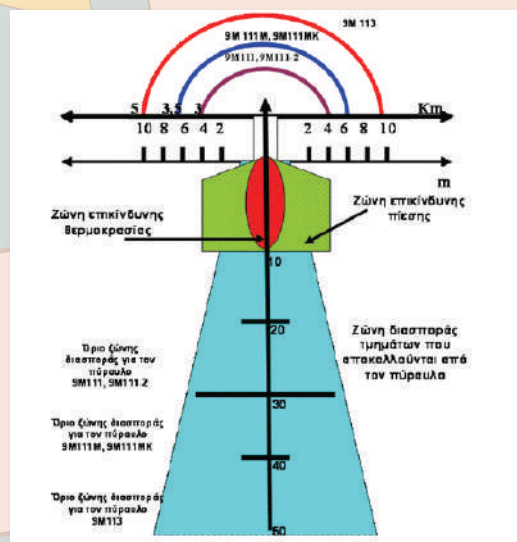
Επιδόσεις – Δυνατότητες

Βεληνεκές: 70-4.000 m
 Διατρητικότητα: 200-320 mm
 σε χάλυβα υπό γωνία 60°

Κύρια μέρη

Βλήμα (πύραυλος) 9M111 Σύστημα εκτόξευσης 9P135

- α. Εκτοξευτής 9P56
- β. Μηχανισμός Κατεύθυνσης 9S451
- γ. Μηχανισμός Πυροδότησης
- δ. Σύστημα μεταφοράς

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ
ΓΕΣ/Α' ΚΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΓΕΣ/Α5

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Υπολοχαγός (ΠΖ) Χρήστος Κουκουβίνος
Αρχιλοχίας (ΕΜ) Αναστάσιος Γκίκας

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ – ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Τυπογραφείο Ελληνικού Στρατού

Τηλεφωνική επικοινωνία:

210-6553195

Διεύθυνση Ηλεκτρονικού Ταχυδρομείου:

str-ges-deth@army.gr

Επισκεφθείτε μας:

Ιστότοπος: www.ethnofilaki.army.gr

Επισκεφθείτε μας στον Ιστότοπο της Εθνοφυλακής:

<https://ethnofilaki.army.gr>